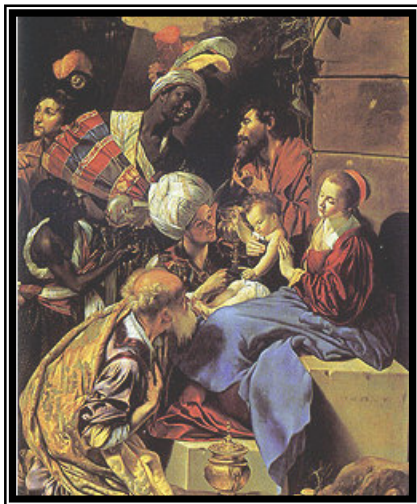

Any 29, núm. 1, Solemnitat de l'Epifania del Senyor, 6 de gener de 2008.

ELS INFANTS I LA MISSA DOMINICAL, EL REGAL D'UNA FESTA

Amb un infant als braços

A la missa de la vigília del Nadal em vaig veure envoltat de nens i nenes, amb els seus pares, i en molts casos també dels avis. La família al complet. Vaig ser molt feliç, perquè en ser nomenat rector el Bisbe em va fer pare d'aquesta família espiritual de Sarrià, família de famílies. Amb paraules adients i amb gestos concrets, vaig procurar que els infants fossin objecte de la nostra atenció i subjectes participants de la celebració. Fins vaig voler sentir, prenent un infant en braços, l'alè de la seva respiració, el batec del seu cor. “Déu s’ha fet així”, vaig dir. I és que el Nadal cristià ens fa fixar el nostre esguard en l’Infant de Maria. Déu no és el Déu dels llibres, sinó que

el Déu de la fràgil carn en la qual ha davallat. Quina meravella! Perquè, ¿què és un infant? És un misteri de debilitat, de fragilitat, i alhora de vitalitat infinita. És un misteri d’amor que necessita de l’escalf d’un amor infinit i d’una gran generositat. L’infant és una mirada que contempla, un esperit que exulta. A mesura que creixen, si encertes les paraules i els gestos, resten embadalits!

La Missa, una festa, però no un espectacle

Sovint, com a pastor, em pregunto: ¿Com ajudar infants i pares a viure més intensament l’Eucaristia? I us haig de dir, que ni jo ni cap altra mossèn, podem resoldre, nosaltres tots sols, aquesta qüestió. La transmissió de la fe s’esdevé, com per tots els valors de la vida, en família. Tot es faria més planer si l’esguard dels pares sobre la parròquia, els portés a entendre-la i a viure-la més com a família de famílies. No es tracta d’inventar coses noves i cada volta originals, per atraure els infants amb qualsevol estratagema, sinó de ser més veritablement el que som cridats a ser com a comunitat cristiana. L’infant ha de poder interaccionar, de diverses maneres, amb els adults, els joves i els ancians, no pot créixer en una realitat artificial que els indueixi a pensar que aquell serà sempre el seu món. És per això que mai he estat massa partidari de “misses infantils” com tampoc em plauen les “misses de joves”, en el sentit d’una exclusiva que els aïlli de la comunitat sencera. En ocasions assenyalades és bo pensar per a uns i altres signes, paraules i gestos concrets, adaptats a ells, però evitant de transformar la Missa en un “espectacle” dirigit a commoure avis i pares o de caure en una mera gratificació narcisista d’un grup d’amics autoreferencial. La participació dels infants en l’Eucaristia demana un esforç de coherència i de testimoniatge, de veritat i humilitat per part de tots els que se senten de veritat comunitat cristiana, incloent-hi els joves. Cal que els més petits aprenguin dels adolescents i dels joves, i òbviament dels pares i dels avis. Totes les anelles són importants en la cadena de transmissió de la torxa de la fe.

L’acollida dels infants l’hem de fer tots

Alguna vegada, em trobo amb pares joves que excusen la seva absència perquè tenen fills molt petits i això els significa força enrenou. N’hi ha que viuen com una dificultat aquesta etapa, pensant que els petits distreuen o pertorben el recolliment propi d’una celebració. Crec que cal superar aquesta visió, per massa estreta i fins poc educativa. L’acolliment dels petits i dels seus pares és la primera actitud que tots –mossens i fidels en general- els devem. Que els petits es mouen, gemeguen, o s’entretenen durant la missa és una cosa normal. Però tot això no és motiu per excloure’ls d’un moment comunitari tan important com la missa dominical. Em venen al pensament les paraules del salmista: “Amb la paraula dels infants i dels nadons has assentat el fonament d’un baluard contra els teus adversaris, per fer callar el rebel i l’enemic” (salm 8,3). Què millor que acollir entre nosaltres la vida que creix! Ells són el nostre tresor i són un “baluard” enfront d’una cultura de mort!

L'ambient de festa

Es tracta que, entre tots, sapiguem crear l'ambient que els nostres petits necessiten per viure més l'Eucaristia i sentir que estan en família. Hem de fer de manera que la Missa dominical esdevingui veritablement un moment de festa, perquè la festa plau als infants: si els ajudem a contemplar, es meravellen d'allò que veuen, n'esdevenen encuriosits i hi participen amb alegria. La nostra pregària hauria de ser més fervorosa i en veu alta. Els nostres cants més sonors i potser més formosos. D'altra banda, la pedagogia més elemental ens diu que cal posar-los a l'abast dels ulls i de tots els seus sentits el que s'està realitzant durant la celebració. I això demana valorar la importància de la proximitat. Quan veig pares amb infants en els darrers bancs m'entristeix i per dins penso que ja els estan distanciant sense pretendre-ho. Si s'arriba amb retard a missa, la temptació és quedar-se als darrers bancs. Fa 10 anys que sóc a la Parròquia, i hi ha famílies que no aconsegueixo de conèixer senzillament perquè la meua vista no els aconsegueix. L'església parroquial és gran. ¿Hauré de demanar als Reis d'Orient que em portin uns prismàtics?

Facilitar la relació

Si pares i fills es col·loquen més a prop de l'altar facilitem al sacerdot celebrant la possibilitat d'una comunicació i una relació més directa amb ells. En veure'ns tots plegats poden sorgir iniciatives pertinents per a una millor participació, cosa que ja intentem fer des de fa anys en la missa dels dissabtes a les 20:15 h. La relació ens costa una poc a tots, però l'hem de propiciar. Ens lamentem de l'anomenada *societat de la desvinculació* en la qual s'eviten els lligams i compromisos seriosos, però malament si les nostres maneres de fer poc comunitàries ens portessin a construir una *església de la desvinculació*. Seria un contrasentit, perquè l'Església és i ha de ser imatge i icona de la Trinitat, la qual és comunió, relació, família. Si manca el sentit de pertinença i d'estimació, aleshores moltes coses van avall. Però amb els qui freqüenteu i us sentiu de Sant Vicenç de Sarrià, ¿com rompre el gel? ¿Com entrar en relació? Només hi ha un camí: acollint-nos més cordialment els uns als altres. Freqüentant-nos més. Aprofitant les convocatòries parroquials. Penso també que potser hauríem de tenir la gosadia d'exercir, a la sortida de Missa, un padrinatge informal: que cada u dels presents saludi dues persones a les quals no ha saludat mai. El pastor passa, la comunitat resta. Però sovint hom té la sensació que s'actua a l'inrevés: el pastor resta durant anys com un desconegut, i la comunitat sembla com si fos més aviat transeünt i passavolant.

S'accepten propostes

Sóc conscient que el tema és ampli i que es podrien dir moltes coses més. Pot ser enriquidor que completeu amb les vostres propostes, el que us suggereixo en aquest escrit. Pares, catequistes, animadors de la litúrgia i del cant, mossens i poble de Déu en general hem de treballar més units perquè els petits creixin en l'amor a l'Eucaristia i sentin l'Església com una família.

Amb l'afecte de pare i de pastor,

Mn. Manel Valls i Serra, rector

COL·LECTA DE NADAL. Aquest any, amb motiu de la **Campanya de Nadal** que organitza **Càritas Diocesana** s'han recollit 6.000 €. Agraïm a tots els vostres donatius.

ESCOLA DE PREGÀRIA BEAT PERE TARRÉS. Dimecres vinent comença de nou, de 10:30 fins a 11:00 h, a la Capella del Santíssim, en acabar la missa de les 10:00 h. Dirigeix la trobada Mn. Manel.

MOVIMENT INFANTIL I JUVENIL. Tot tornant de les vacances de Nadal, el **dissabte dia 12 a les 18.00 h** l'Esplai torna a agafar el ritme de les seves activitats.

MISSA PER LA ROSA DEULOFEU. Coincidint amb el quart aniversari del seu traspàs, el proper **dilluns dia 7 a les 19.30 h** a la parròquia de sant Agustí tindrà lloc una missa en record seu. Aquests dies poden ser una bona oportunitat per regalar el llibre *“El somriure de la fe”* que conté un recull d'escrits seus, redactats amb la senzillesa i alhora amb la profunditat d'una dona que ho va donar tot per amor a Déu i als joves.

Missa: Feiners: 8:00, 10:00 i 20:15. **Dissabtes i Vigílies de festa:** 18:00 i 20:15. **Diumenges:** 8:30, 10:00, 11:30, 13:00 i 20:15. **Confessions:** dies feiners de 8:15 a 10:00 i de 19:45 a 20:00, i un quart d'hora abans de les Celebracions dominicals. **Despatx Parroquial:** Dilluns, dimecres i divendres, de 17:30 a 20:00 (exceptuant festes i vigílies de festa). **Adreces:** Rectoria i Despatx parroquial – c/ Rector Voltà, 5. 08034 – Barcelona. **Tel:** 93 203 09 07. **Centre Parroquial** – c/ Pare Miquel de Sarrià, 8. **Tel:** 93 203 97 72. **Càritas Parroquial:** (entrant per c/Arquitecte Mas, 3). **Dimecres, de 9:00 a 12:00.** **Tel:** 93 203 03 39. **Web:** www.parroquiasarria.net. **Mail:** santvicenc@parroquiasarria.net